

Štěpán Polák, 3. A

Neposední kluci

Každé ráno se scházejí tři kluci: Vojta, Michal a Standa. Jednou řekl Standa ostatním: „já jsem si od táty vypůjčil, teda nevypůjčil, vzal jsem mu sirky!“ Vojta řekl: „Já mám luk a tři šípy.“ A Michal řekl: „Já mám svázanou kupku sena!“ „To do sebe zapadá!“ vykřikl Standa. „No jo!“ vykřikli i další dva kamarádi. A tak Standa zapálil šíp a Michal přivázal kupku sena na strom. Vojta střílel první a trefil se do kupky sena zapáleným šípem. Potom se třefoval Michal, ale ten se trefil do stromu, na kterém visela už zapálená kupka sena. A už byl na řadě Standa. Standa se trefil do posledních suchých listů na stromě. Potom Michal přivázal na strom další tři kupky sena a zase se třefovali, ale všichni se tentokrát trefili do kupek.

„AJAJ, AJAJ!“ Museli běžet volat 150! Požár se uhasil a kluci dostali výprask!

Nikol Procházková, 3. B

Jak hořela chatka

Když se babička s bratrancem koukli ven z okna, uviděli, že jedna chatka začala hořet, tak zavolala hasiče, ale ti jí řekli, že už jedou. Pak se babička s bratrancem šli obléct, aby se podívali, jak to uhasí. Tak se oblékli a šli se podívat. Když tam došli, hasiči tam už byli. Potom hasiči vytáhli hadice, aby to uhasili. Šlo z toho hrozně moc kouře. Babička řekla bratrancovi, ať se schová za ni. Bratranec poslechl a schoval se za babičku. Asi to trvalo 5 vteřin, než to uhasili. Potom šli domů. Když došli domů, tak si odložili a šli si po svých.

Škola pro hasiče

Byla jedna škola, ale byla jiná, než ostatní školy. Děti tam chodily strašně rády a na rozvrhu hodin byl každý den samý tělocvik. Chodí se tam tak, že vylezou na stěnu a už jsou ve škole.

V pondělí 2. hodinu měli jako každou hodinu tělocvik. Když někdo zaklepal na dveře, bylo to kočička děvče a najednou řeklo: „Dobrý den, nevíte, kde to jsem?“

Učitelka odpověděla: „Jste ve škole pro hasiče.“

„A není tady Pavel?“

Najednou zvedl Pavel ruku a v tu ránu kočička děvče a i Pavel zmizeli.

Ta paní byla ve skutečnosti čarodějnice. Ona vlastně sebe a Pavla teleportovala. Poté asi po deseti vteřinách učitelka omdlela. Pavel i ta paní byli v budoucnosti. A paní řekla: „Jestli chceš, aby takhle vypadala budoucnost tvých dětí,“ ukázala na rozpadlé město, „v tomhle městě budou bydlet, když se nenaučíš vládnout mečem, byl by z tebe opravdový hrdina.“

Pavel řekl: „Udělám to proto, aby hasičská škola nebyla napadrt.“

Tak se začal učit bojovat a věřte tomu nebo ne, večer už to uměl. Potom šel zabít nestvůru, ale nemohl jít bez vojska. Tak s sebou vzal všechny obry a hasiče s jejich sutana. Když tam došli, tak si odpočinuli, nasbírali síly na úplněk, kdy to monstrum vcházelo z jeskyně. Všichni se třásli strachy. Když přišel úplněk, uviděli ho, byl celý z ohně. Tak nasedali do hasičských aut. A najednou Pavel řekl: „Už chápu, proč všude byl popel a trosky domů.“

„Raděj nasedni k nám do auta.“

Pavel nemeškal a udělal, co řekl. To monstrum Ohnivák se divilo, že se vůbec někdo opovažuje se ho zastavit. Zastavili ho tak, že obrové ho obklíčili a ostatní ho uhasili, tak zničili Ohniváka.

A zachránili vše na světě.

Sára Vozáryová

Příběh se štěňátkem

Byla jednou jedna maličká holčička a ta se jmenovala Kačenka, že půjde s pejskem Pajdou a maminkou do krásného lesíčka. Tak se vydali, šli dlouho, dlouho. Kačenka skákala na jehličky na jehličku. Pajda už byl hrozně unavený a potřeboval by si odpočinout a maminka byla ráda, že vůbec dýchá.

Maminka po chvíli řekla: „Kačenko, holčičko, Pajda už je hrozně unavený a určitě by si chtěl odpočinout.“

Ale Kačenka si dále poskakovala a všechno jí bylo jedno.

A maminka po chvíli zase říká: „Kači, já a Pajda už nemůžeme, pojď si na chvíli sednout, napijeme

se, dáme si oběd, krásná příroda, čistý vzduch.“

Kačenka odpovídá:“Tak jo, maminko, sedneme si na tenhle pařez.“

„Dobře, Kači.“

Maminka sundala ze zad batoh a z batohu vyndala chleby, sýry a šunky a láhev se šťávou a toasty a kostičku a tak seděli a jedli a pily. Kačenka dojedla a hned si stoupla a hned utíkala na kopec. A za chvíli zavolala na maminku:“Mami, hoří, hoří.“

Maminka se zvedla a utíkala na kopec a hned zahlídla oheň. Kačence se oheň hrozně líbil. Kačenka řekla:“Mami, pojď, půjdeme se tam podívat.“

Maminka chvíli váhala a pak řekla:“Tak dobře, půjdeme.“

Kačenka vyskočila, jak nejvíc mohla. Maminka s Kačenkou nabalily do batohu krabičky a láhve šli a šli a šli moc dlouho. Maminka vyhlížela oheň, nic neviděla. Kačenka běžela pořád napřed. A Pajda už měl spoustu energie, a protože běžel vedle Kačenky. A maminka se znova rozhlídla a nic neviděla.

Pak vyšli na kopec, maminka se znova rozhlídla a viděla ten osudný oheň. Kačenka utíkala napřed a maminka zakřičela na Kačenu:“Kačko, zůstaň tady.“

Maminka se o Kačenu bála. Kačenka začala plakat. Maminka vzala Pajdu do náruče a Kačence řekla:“Neplač.“

Vzala ji za ruku a řekla jí:“Já jsem se o tebe jenom bála.“

Pak sešly kopec. Maminka přeskočila potůček, položila Pajdu a přes potůček přenesla Kačku. Potom vzala zase Pajdu do náruče a Kačenu za ruku, šly.

Po chvíli byly u druhé části lesa. Vešly do lesíčka, v lesíčku hořely stromy a maminka chtěla vědět, z čeho začalo hořet. Až vešly pořádně do lesa a Pajda se začal klepat strachy. Kačenka se taky bála, maminka se rozhodla, že Kačenu s Pajdou přenesou do nehořícího lesa, který je bez ohně. Kačku s Pajdou přenesla přes potok a pak se vydala na výpravu do hořícího lesa. Šla dlouho, moc dlouho a po chvíli uviděl ohniště, které musel někdo zapálit. Obešla ohniště, za ohništěm spatřila starou paní se štěňátkem v klíně, rychle se vzchopila a pomohla paní vstát. Paní vzala do náruče štěňátko. A mamince Kačenky Marii poděkovala. A běžely rychle z lesa. Kačenka už se o maminku bála, ale po chvíli vyšla maminka s nějakou cizí paní a štěňátkem v náručí.

Kačenka zavolala na maminku:“Mamiííí, kdo je ta?“

Maminka Kačence řekla:“Kači, vytáhni z mého batohu můj mobil.“

Kačenka běžela k mamince, podala jí mobil. A maminka řekla:“Kači, vezmi to štěně a pomoz tady paní sednout si na lavičku.“

Maminka vzala mobil a vytočila číslo 150. A za chvíli maminka říká do telefonu:“Dobrý den, rychle přijďte na Krásný lesík, druhá část, hoří tady, rychle, rychle.“

Hasiči říkají:“Ano, na shledanou.“

Maminka běží k dceře a staré paní. Sotva doběhla, už viděla, jak malá vyčerpaná holčička spokojeně spinká na lavičce s Pajdou vedle sebe spícím. Paní spokojeně hladila své štěňátko.

Maminka uslyšela sirény, malé roztomilé děťátko to rychle probralo a už Kačenka seděla zase na lavičce. Po chvíli maminka uviděla hasiče. Hasiči přijeli a maminka k nim už pospíchala. Hasiči dojeli do lesa na místo, kde hořelo. Les uhořel skoro celý. Hasiči hasili a hasili, ale stále to nešlo uhasit. Hasiči už vyplývali 15 hektolitrů vody. Potom přijela policie a prohledala celý les. Potom police z lesa přivedla dva šestnáctileté chlapce. Odvedli si je na stanici.

Celá vystrašená maminka objala Kačku a Pajdu.

Neznámou paní vzali raději do nemocnice. Utahaná maminka vzala malou Kačenu do náruče a Pajda cupital vystrašeně vedle maminky. Kačenka mamince v náručí usnula. Maminka se svou rodinou šla za hasiči a poděkovala jim. Stará paní, než odjela do nemocnice, dala Kačence do náručí své malinké štěňátko a pak řekla:“Věřím, že se o něj budete dobře starat.“

Maminka řekla:“Proč si ho nenecháte?“

A paní odpověděla:“V nemocnici ho mít stejně nemůžu, aspoň bude u dobrých lidí.“

Po týdnu se maminka dozvěděla, že paní už pustili z nemocnice. A tak maminka s Kačenkou a Pajdou rozhodly, že paní štěňátko vrátí. A tak se vydali za paní. Konečně vrátili paní štěňátko. Paní byla moc šťastná, že má své štěňátko Žerdka zpět doma.

Jako poděkování je paní pozvala na zmrzlinu. A Pajda se Žerykem se celou cestu honili. Maminka s Kačenkou a Pajdou chodili navštěvovat paní a Žeryka.

Filip Skoupý, 3. B Sbor hasičů

Byl jednou úžasný sbor hasičů a jednou, když bylo krásné odpoledne, hasiči si chtěli odpočinout, lehli si a spali. Tak tvrdě spali, že neslyšeli, že jeden malý kluk, 7 letý, volá na linku 150. Ale ten kluk volal, protože jeho maminka byla v restauraci, slavila 38. narozeniny v největší restauraci na celém světě. A protože byla tak velká, ten kluk malý viděl ten velký oheň. Byl tam i hustý dým a lidé, co tam byli, se začali dusit. Protože pořád zvonil telefon, jeden z hasičů se konečně probudil, zvedl telefon a slyšel malého kluka, jak mu říká, že hoří v největší restauraci v Praze, ulice se jmenuje Praha 3.

„Už se neboj, chlapečku, už tam jedem.“

Tak ten hasič všechny hasiče vzbudil a za půl hodiny tam byli a viděli, že oheň nebyl jenom na té restauraci, ale také na silnici. Najednou uslyšeli velkou ránu, že si všichni mysleli, že je konec světa. A mysleli si to dobře, protože to byla hrozná katastrofa. Protože se podívali nahoru a viděli, že kousek restaurace je pryč a tak rychle začali hasit. Hasili, hasili, ale bylo to nanic, protože jak to spadlo, ten kus, taky hořel, tak to tam začalo hořet ještě víc.

Začali volat, aby přijeli i dobrovolní hasiči s plošinou. Za hodinu byli tam, ale zjistili, že je tam hrozně moc lidí, že to nestihnou do té doby. Protože každou sekundu hořelo víc a víc. Tak nevěděli, co dělat. Dali se do práce a začali hasit. Plamen se trochu zmenšil. Ale najednou spadlo jedno úplně černé tělo. Viděl to i ten kluk, tak omdlel.

Hasiči zavolali záchrannou službu, aby přijeli pro kluka, který se jmenoval Marek a spadl hlavou na kámen. Takže si mysleli, že má otřes mozku. Začali zase hasit, ale ten oheň začal ještě víc hořet, protože než přijela záchranná služba, tak se museli hasiči starat.

Plošina začala po pěti lidech dávat dolů, ale bylo tam asi sto pět. Museli zavolat další plošinu, ta ale nemohla přijet, protože měli havárku. Tak na to byly jenom dvě plošiny. Za dvě hodiny byli všichni dole, nakonec to za tři hodiny uhasili. Naštěstí zjistili, že tělo, co spadlo, byla figurína a v ní seno. A ten kluk, ten Marek, tak Markovi se nic nestalo, takže všichni byli v pořádku.

Oslavovalo se, že ten hasičský sbor je nejlepší, co poznali. Až dooslavovali, tak se dali do práce a opravovali celé město.

Ondřej Novohradský, 3. B Nešel uhasit požár

Byli jednou jedni hasiči a jednou šli na projížďku. Byl klid a tak si chvíli odpočinuli, ale byla to vážně chvíle, protože jim začal zvonit poplach. Tak se tam jeli podívat a hořel celý rodinný dům. Tak to chtěli uhasit, ale vůbec to nešlo. A po hodině to uhasili. Šli se tam do toho domu podívat a hned vtáhli pět lidí. Ještě hořel pokojíček. Tak to uhasili a ještě vytáhli osm lidí. Požár způsobil zapnutý plyn.

Konec.